

BRANNBEFALSNYTT

Medlemsnytt for

Norsk Brannbefals Landsforbund

Nr. 6 År 2003 Redaktør: Per Ole Sivertsen

02.06.2003

Tragedie for TETRA!

Av Guttom Liebe 27.05.03

Regjeringens vedtak om at staten ikke skal finansiere infrastrukturen og at "tjenestekjøp" i stedet skal vurderes, vil føre til at TETRA-prosjektet blir en fiasko. Det er rett og slett utenkelig at en privat eid infrastruktur skal kunne bli billig nok til å gjøre TETRA attraktiv for norske kommuner og brannvesen.

Som NBLF har påpekt en rekke ganger:

"Om TETRA skal kunne bli en suksess, må brukernes anskaffelses- og driftskostnader holdes på et minimum". I praksis betyr dette at staten må bære kostnadene for så vel infrastrukturen som "inngangsbilletten" (førstegangsanskaffelsen av radioer).

TETRA-piloten i Trondheim har fungert bra for brannvesenet, den har blitt utsatt for skikkelige praktiske prøver og Trondheim brannvesen synes det er synd at piloten demonteres.

Politiet har behov for et digitalt landsdekkende radiosamband med mulighet for kommunikasjonen på tvers av landegrensene. Jeg innbiller meg at politiet er særlig hissige på kryteringsfunksjonen. Jeg innbiller meg også at den akuttmedisinske helsetjenesten mener å ha behov for et digitalt radiosamband slik at telemedisinen kan utvikles.

Radiosambandet til norske kommuner og brannvesen har i dag variabel kvalitet, men det oppleves neppe et behov som betinger utbygging av et digitalt radionett. En utvidelse og fornyelse av det analoge samband, vil i dag de fleste bli fornøyd med. Men, den digitale teknologien gir flere funksjoner og vi blir før eller siden tvunget over på den. Dersom brannvesnene skal måtte betale dyrt for å gå til anskaffelse av et nytt digitalt radiosamband, - vil de med sikkerhet vegre seg og i det lengste prøve å unngå denne.

En av de viktigste nye funksjonene som den digitale teknologien gir mulighet for, er å kunne arrangere sambandet i henhold til en ønsket organisering. Med andre ord en praktisk mulighet for å bedre sambandet mellom nødetatene. Dersom én av aktørene (brannvesenet) vegrer seg, vil ikke dette samarbeidsbehovet kunne tilfredsstilles.

To av nødetatene er statlige og den tredje er kommunal. Dersom staten selv skal kunne spare penger på å ikke eie TETRAs infrastruktur må andre brukere betale mer enn sin forholdsmessige "andel". En slik tankegang vil være absolutt uakseptabel for norske kommuner.

Regjeringens beslutning om at staten ikke skal være utbygger av infrastrukturen, vil måtte medføre at systemet for brukere blir svært dyrt sammenlignet med dagens kostnad. Teoretisk vil staten kunne kjøpe tjenesten tilbake, slik at brukerne ikke belastes med "leie" av infrastrukturen. En slik løsning vil ikke kunne bli kostnadsoptimal, rett og slett fordi det blir flere som skal tjene penger på det.

Man må være blåøyd for ikke å erkjenne dette.

Vår konklusjon blir derfor:

Uten statlig fullfinansiering av infrastrukturen vil det ikke bli noe av et nytt digitalt landsdekkende radiosamband for alle nødetatene, med mindre brannvesenet tvinges til å kjøpe seg inn i det.

Viktig melding! HUSK å registrere "Solskinshistorier"

**Gjensidige
NOR**

Ansvar, kontroll og kompetanse

Av Jan kongsvik 02.06.03

Bygningmessig brannsikring preges av forskyvning av ansvar, kontroll og kompetanse – fra de kommunale bygningsetatene og brannvesnene, over til markedet, dvs brantekniske konsulenter og byggebransjen. Tar markedet dette ansvaret, uten å skyldes på bygningsetaten eller brannvesenet når noe går galt? Kan dokumentasjon erstatte kontroll? Hva betyr det at også fagkompetansen forskyves? Blir det bedre brannvern av dette?

En villet utvikling, javel. Men da nytter det i hvert fall ikke å være etterpåklok.

Det er muligens litt for tidlig, etter 5-6 år med nye ansvarsforhold og nye kontrollformer (kfr egenkontroll og tredjepartskontroll av brantekniske løsninger), å etterlyse resultatene av denne forskyvning. Bl.a kan oppryddinga i "grenseområdene", som skjer i forbindelse med den nye forebyggendeforskriften, slå positivt ut. Men forventningene er store. Og noen negative konsekvenser, samt noen inkonsekvenser, ser man allerede.

På tross av at markedet har fått det ansvar og de kontrollformer man har arbeidet for i årevis, ser man eksempler på at det skyldes på mangelfull tilsyn fra bygningsetaten eller brannvesenet når noe går galt. Denne inkonsekvens forsterkes av at bygningsteknisk kompetanse hos disse instansene nå smuldrer bort, sakte men sikkert – ganske enkelt fordi de ikke lenger skal behandle byggesaker, ikke en gang i form av sluttkontroll, og at brannsynspersonellet ikke lenger skal inngå i diskusjoner om tekniske løsninger på feil/mangler. Man får ikke spisskompetanse i bygningsteknisk brannvern av å sjekke dokumentasjon!

Som aktører plikter vi, uansett hvilken side av bordet vi sitter, å følge de til en hver tid gjeldende regelverk og føringer fra sentrale myndigheter. Etter et langt yrkesliv på bygnings- og brannvernområdet, har man sett gangse mange "pendelsvingninger", den siste altså i 1997. Hvis ikke "pendelen" skal svinge tilbake, må det snart komme synlige resultater i form av bedre brannvern. Skulle det motsatte skje – at man etter noen flere år med det nye ansvars-/kontrollregimet fortsatt finner "nye" bygninger med store brantekniske feil og mangler, bør man kanskje gå tilbake til den kommunale bygningstilsynet og det praktisk rettede brannsynet. Den første forskriften om brannforebyggende tiltak og brannsyn (1990) rettet hovedfokus mot eier-/brukeransvaret, og dette har blitt en bærebjelke under brannvernet i eksisterende bygninger. Samtidig har det i betydelig utstrekning vært gitt faglig veiledning fra brannsynspersonell med bygningsteknisk innsikt/erfaring. Men etter hvert har dokumentasjonsplikten blitt så dominerende at mange eiere/brukere har måttet engasjere eksterne brantekniske konsulenter. Dette er således en raskt voksende bransje, som allerede arbeider under høytrykk.

Så kan altså det skje, at det oppstår en brann med ulykksalige konsekvenser. Og hvem er det da søkelyset rettes mot først? Jo, det er byggesaksbehandlerne og brannsynspersonellet – som kanskje ikke har hatt anledning til å innvirke på løsningene, og som på grunn av dette heller ikke har fått vedlikeholde sin fagkompetanse på området.

Branntjenestemenn er i en spesiell stilling mht til å utvikle spisskompetanse på bygningsteknisk brannvern, i og med at man kan ta med seg erfaringer fra brannstedet inn i byggesaksbehandling og praktisk orientert brannsynsarbeid. Og omvendt kan man overføre erfaringene man får der, til innsatsplanlegging og slokkingsledelse. Det vil begge sider av brannvernet tjene stort på.

Det er under enhver omstendighet bekymringsfullt at den bygningstekniske kompetanse hos de kommunale bygningsetatene og brannvesnene smuldrer bort. Og hva med ansvaret? Et gammelt ordtak sier: "Intet ansvar er så stort at det ikke går an å løpe fra det"!

Brukerundersøkelse

Av Per Ole Sivertsen 02.06.03

Det vil snart bli sendt ut en brukerundersøkelse for å kartlegge hvordan hjemmesidene blir benyttet. Resultatet vil bli brukt til å øke og forbedre sidene våre. **PS! Vennligst svar på undersøkelsen når den kommer.**